

LETTER #26: WEDNESDAY 7 NISSAN - MARCH 29

Why Do Others Have It Easier?

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 369-370

ו'תתנז

By the Grace of G-d
9 Iyar, 5719
Brooklyn

Greetings and blessings,

In response to your letter from 3 Iyar in which you write an outline of what has happened to you and how you have just now resolved the matter; you conclude with expressing perplexity at why you were presented with various impediments when you wished to advance in matters of Torah and *mitzvos*, while simultaneously witnessing the lives of non-observant young men which are without difficulty, without need for strain or effort, etc.

The answer to this is in your letter itself, in the description of your arrangement: You must study your profession for three or four years, and [until you complete your studies] you will only earn one hundred ten Israeli lira per month for your manual labor, just like any other worker [who is paid] according to their qualifications. In other words, labor alone is insufficient; rather, proper preparation by studying and acquiring knowledge is necessary, and then the work will improve and pay much more.

The reason is simple: The greater the achievement, the greater

ב"ה,
ט' אייר, תשי"ט
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו מג' אייר, בו כותב ראשי פרקים מאשר עבר עליו, ואיך שהסתדר עתה, ומסיים בתמיכה מדוע זה פשרונו לעלות בדרגות בענייני תורה ומצוות, נתקל בכמה קשיים, בה בשעה שרואה בחורים חפשים שחיייהם בלי קשיים, בלי יגיעה והשתדלות וכו'.

והמענה על זה נמצא במכתבו עצמו, בתארו הסתדרותו אשר צריך ללמוד המקצוע שלו ג' שנים, ועתה בעבודה מעשית כמו כל פועל אחר בהתאם לידיעותיו, משתכר רק 110 ל"י לחודש, במלות אחרות, פעלה עצמה אינה מספיקה אלא שזקוקה להכנה מתאימה בלמוד וידעות, ואז גם הפעלה משתפרת ומשתלמת בהרבה יותר.

והטעם פשוט, שפכל שאגדל ההשג

and more comprehensive the preparation must be. [Conversely,] the smaller the achievement — or in a case that there is no achievement at all — the smaller the necessary preparation is, if necessary at all.

Similarly, no preparation is necessary for a life that is lacking substance, since any pleasure that it may contain is fleeting in nature. Thus, why is it a surprise that there is no necessary preparation? Meaning to say, any person who contemplates his future for even a brief moment will expend the necessary effort to prepare himself as best he could over the course of several years, for, as a result, [this person's] life will be improved many times over in the near future, as well as in the general future, for decades upon decades. This accords with the brief and sharp saying of our Sages, "According to the labor is the reward," and [in truth,] the reward is many times more than the pain, toil, and effort. In other words, by doubling the toil and effort, the reward and the benefit grow exponentially.

It is my hope that these few lines will suffice [to enable] you to reflect on their message and to arrive at the correct conclusion: You should utilize these years and your youthful energy to adequately prepare for your entire future — so that you will be happy, physically as well as spiritually. Indeed, there is only one way leading to this, namely, to spiritually prepare by learning our Torah, the Torah of Life, and fulfilling *mitzvos*, about which it is said, "and you shall live by them." This is the fulfillment of the request, encouragement, and commandment: "and you shall choose life" — true and happy life, also in this world.

May it be Hashem's will for you to inform me of good tidings concerning all of the above.

Signed by a member of the secretariat in the name of the Rebbe

צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַהֲכָנָה גְדוֹלָה יוֹתֵר וּרְחֵבָה יוֹתֵר, וְכָכָל שְׂיִקְטֹן הַהֲשָׁג אוֹ בְּעִנְיָן שְׂאִין בּוֹ כָּל הַשְׁגָּה, תִּקְטֹן הַהֲכָנָה אוֹ שְׂאִין זְקוּקִים כָּלֵל לְהֲכָנָה.

וְעַל דֶּרֶךְ זֶה בְּהִנּוּגֵעַ לְחַיִּים מְחֻסְרֵי תִכּוֹן, אִין זְקוּקִים לְהֲכָנָה לָהֶם, שֶׁהָרִי כָּל הַתְּעִנּוּג שְׂיֵשׁ בָּהֶם, לְאַחֲרֵי עֲבוּר רְגַע וְאִינוּ, וּמֵה פֶּלֶא שְׂאִין זְקוּק בְּזֶה לְהֲכָנָה, זֵאת אוֹמְרֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִתְבוּנֵן בְּעֵתִידוֹ אֶפִּילוֹ לְשַׁעֲרָה קְלָה, יִשְׁתַּדֵּל כָּכָל הַדְּרוּשׁ בְּהֲכָנָה הַכִּי טוֹבָה בְּמִשְׁפָּחָה אִיזָה שְׁנַיִם, כִּינּוֹ שְׂעַל יְדֵי זֶה יִשְׁתַּפְּרוּ חַיֵּיו בְּעֵתִיד הַקְּרוֹב וּבְעֵתִיד בְּכָלֵל פִּי כַּמָּה וְכַמָּה בְּמִשְׁפָּחָה עֲשִׂירִיּוֹת וְעֲשִׂירִיּוֹת שְׁנַיִם, וּכְפִתְגָם הַקָּצֵר וְהַשְּׂנוּן שֶׁל חֲכָמֵינוּ ז"ל, לְפָנִים צֶעֳרָ אֲגָרָא, אֲלֵא שֶׁהָאֲגָרָא הוּא פִּי כַּמָּה שֶׁל הַצֶּעֵר, הִגִּיעָה וְהַשְׁתַּדְּלוּת, זֵאת אוֹמְרֵת שֶׁבְּהִכְפָּלַת הִגִּיעָה וְהַשְׁתַּדְּלוּת מִתְגַּדֵּל הַשְּׂכָר וְהַתּוֹעֵלֶת פִּי כַּמָּה וְכַמָּה.

תִּקְוֹתֵי שְׁשׂוּרוֹתֵי הַמְּעֻטּוֹת תִּסְפְּקֵנָה שְׂיִתְבוּנֵן בְּתִכּוֹנָם, וְלָבוֹא לְמִסְקָנָה הָאֲמִתִּית, שְׂעֲלֵיו לְנִצַּל הַשְּׁנַיִם הָאֵלוֹ וּמְרָץ הָעֲלוּמִים וְהַבְּחֻרוֹת לְהֲכָנָה הַדְּרוּשָׁה לְכָל עֵתִידוֹ, בְּכַדִּי שְׂיִהְיֶה מְאֻשֵּׁר הוֹן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהוֹן בְּרוּחְנִיּוֹת, וְרַק דֶּרֶךְ אַחַת מוּבִילָה לָזֶה, הַכָּנָה נְפִשִׁית לְמוּד תּוֹרָתֵנוּ תּוֹרַת חַיִּים זְקוּיִם מִצּוֹתֶיהָ עֲלֵיהוֹן נֶאֱמַר וְחֵי בָהֶם, שְׂאֵהוּ קוּיִם הַבְּקֻשָׁה הַעֲדוּד וְהַצּוּי: וּבְחֻרָתָ בְּחַיִּים, בְּחַיִּים אֲמִתִּים וּמְאֻשֵּׁרִים בְּעוֹלָמֵנוּ גַם זֶה.

וַיְהִי רָצוֹן שְׂיִבְשֵׁר טוֹב בְּכָל הָאָמוֹר,

בְּשֵׁם כְּבוֹד קְדָשֵׁת אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א
מִזְכִּיר